

**Bernard Benoliel • Gilles Esposito
Murielle Joudet • Jean-François Rauger**

HITCHCOCK COMPLEET

HET VERHAAL VAN DE 57 FILMS EN 20 TV-FILMS

W BOOKS

Inhoud

● <i>Alfred Hitchcock, een leven in actie</i>	9	Portret	
<i>Hitchcock voor Hitchcock (1899-1925)</i>	14	<i>Michael Balcon, de man die het allang wist</i>	142
Jaren 1920		The Man Who Knew Too Much	145
The Pleasure Garden	31	Focus	
The Mountain Eagle	41	<i>De MacGuffin, een absurd geheim</i>	154
The Lodger	47	The 39 Steps	157
Downhill	57	Secret Agent	169
Easy Virtue	61	Sabotage	181
The Ring	65	Young and Innocent	193
The Farmer's Wife	75	Portret	
Champagne	79	<i>Albert Whitlock, Illusionist</i>	202
The Manxman	83	The Lady Vanishes	205
Portret		Jamaica Inn	215
<i>Alma Reville, een goed bewaard geheim</i>	86	Portret	
Blackmail	89	<i>David O. Selznick of het perfecte tegendeel</i>	222
Juno and the Paycock	99	Rebecca	225
An Elastic Affair	104	Jaren 1940	
Jaren 1930		Foreign Correspondent	235
Elstree Calling	106	Mr. & Mrs. Smith	245
● Murder! / Mary	109	Suspicion	249
The Skin Game	121	● Focus	
Rich and Strange	125	<i>Hitchcock tijdens de oorlog</i>	258
Number Seventeen	135	Saboteur	261
Waltzes from Vienna	139	Have You Heard?	
		(Een beeldverhaal van Alfred Hitchcock)	270
		Shadow of a Doubt	277

Lifeboat	289	Portret	
Bon voyage	300	<i>Grace Kelly,</i>	
		<i>de duizelingwekkende blondine</i>	414
Aventure malgache	302	To Catch a Thief	417
Focus		Portret	
<i>Psychoanalyse volgens Hitchcock</i>	304	<i>Cary Grant, haute couture</i>	426
Spellbound	307	The Trouble with Harry	429
Focus		Portret	
Storyboards, <i>films op papier</i>	316	<i>Bernard Herrmann,</i>	
		<i>de lichtzinnige musicus</i>	432
Memory of the Camps /	321	The Man Who	
German Concentration		Knew Too Much	435
Camps Factual Survey		Portret	
Notorious	329	<i>James Stewart</i>	
Focus		<i>of de schaduw van de oorlog</i>	444
<i>'Maman!'</i>		Mijlpaal	
<i>hitchcockiaanse moeders</i>	340	<i>Alfred Hitchcock op televisie</i>	
The Paradine Case	343	<i>(1955-1965)</i>	446
Rope	347	Revenge (TV)	452
Under Capricorn	357	Breakdown (TV)	454
Portret		The Case of Mr. Pelham (TV)	456
<i>Ingrid Bergman, de sleutel van de kluis</i>	366	Back for Christmas (TV)	458
Stage Fright	369	The Wrong Man	461
		Wet Saturday (TV)	470
Jaren 1950		Mr. Blanchard's Secret (TV)	472
Strangers on a Train	373	One More Mile to Go (TV)	474
● Portret		The Perfect Crime (TV)	476
<i>Robert Burks,</i>		Four O'Clock (TV)	478
<i>de man die alles kon maken</i>	382	Vertigo	481
I Confess	385	Portret	
Dial M for Murder	395	<i>Edith Head, elegantie ten top</i>	492
Rear Window	405		

Lamb to the Slaughter (TV)	494	Focus	
Dip in the Pool (TV)	496	<i>Alfred Hitchcock, een Franse uitvinding?</i>	566
Poison (TV)	498	I Saw the Whole Thing (TV)	568
North by Northwest	501	Focus	
Focus		<i>Een marketing-genie</i>	570
<i>Monumenten in de hoofdrol</i>	512	Marnie	573
Banquo's Chair (TV)	514	Focus	
Focus		<i>Blondines, de fata morgana</i>	584
<i>Vier films met Alfred Hitchcock (1959-1969)</i>	516	Torn Curtain	587
Arthur (TV)	518	Focus	
The Crystal Trench (TV)	520	<i>Niet uitgevoerde projecten</i>	596
		Topaz	599
Jaren 1960		Jaren 1970	
● Psycho	525	Frenzy	603
Focus		Family Plot	615
<i>78 shots en 45 seconden die de filmgeschiedenis hebben veranderd</i>	534	Mijlpaal	
Portret		<i>Hitchcock na Hitchcock (nazaten)</i>	620
<i>Saul Bass, de grote kunst van het begin</i>	540	Woordenlijst	625
Incident at a Corner (TV)	544	Noten	628
Mrs. Bixby and the Colonel's Coat (TV)	546	Korte bibliografie	633
The Horse Player (TV)	548	Index	636
Bang! You're Dead (TV)	550		
Portret			
<i>Lew Wasserman, de grote strateeg</i>	552		
The Birds	555		

van die tijd is. In hetzelfde jaar maakt Cutts *Paddy the Next Best Thing* met Hitchcock als assistent, Eliot Stannard als scenarioschrijver en de actrices Marie Ault en Marie Wright.

Eliot Stannard: *The Pleasure Garden*, 1925; *The Mountain Eagle*, 1926; *The Lodger*, 1926; *Downhill*, 1927; *Easy Virtue*, 1927; *The Ring*, 1927; *The Farmer's Wife*, 1927; *Champagne*, 1928; *The Manxman*, 1928.

Marie Ault: *The Lodger*, 1926; *Jamaica Inn*, 1938.

Marie Wright: *Murder!*, 1930.

September 1922

- *Spanish Jade* van John S. Robertson komt uit, de elfde bijdrage van Hitchcock als *title designer*. Dit werk aan de tussentitels geeft hem een idee van het effect ervan en ook van de effecten van montage op de betekenis van de film: 'Met de inhoud van een tussentitel kun je de manier veranderen waarop het publiek een handeling of een uitdrukking interpreteert.' Met andere woorden, de montage wekt bij de kijker gevoelens op die de regisseur wil. Later krijgt Hitchcock veel belangstelling voor het 'Koesjov-effect' dat zijn 'handboek' wordt op het gebied van montage en acteursregie.

Montage en acteursregie: *Sabotage*, 1936; *I Confess*, 1952; *Torn Curtain*, 1966.

1923

- Op 9 januari 1923 wordt Edith Thompson opgehangen, die wordt verdacht van de moord op haar man met hulp van haar minnaar. Een zaak, een proces en een executie die het onderwerp van gesprek zijn. De overledene was de dochter van William Graydon, die de jonge Hitchcock eind jaren tien van de vorige eeuw de wals leerde toen hij bij Henley's werkte. Een nieuwsfeit dat hij tot in alle details kent en waar hij zijn hele leven aan blijft denken. Elk jaar stuurt hij uit respect een wenskaart naar de zuster van Edith Thompson.

- In februari is Hitchcock productie leider van *Always Tell Your Wife*, een korte film die wordt geproduceerd door de komiek Seymour Hicks. Halverwege vervangt hij de regisseur, die door de producent werd ontslagen, en maakt deze 'twee spoelen' samen met de komiek. In zijn autobiografie (1949) beschrijft Hicks 'een dikke jongeman [...] die enorm enthousiast was en heel erg graag wilde regisseren'. De eerste cameraman is Claude L. McDonnell. Het verhaal gaat over een man, zijn vrouw en zijn minnares, met beelden van een vogel in een kooi. De film lijkt nooit te zijn gedistribueerd. Er is nog maar één van de twee spoelen over.

- Het Wyndham's Theatre (West End) presenteert *The Dancers*, een stuk dat erg veel succes heeft. De belangrijkste attractie is een jonge actrice met hese stem en bijzondere charme die Tallulah Bankhead heet.

Verwijzing naar de zaak van Edith Thompson: *Stage Fright*, 1949.

Een vrouw tussen twee mannen: *The Mountain Eagle*, 1926; *The Lodger*, 1926; *The Ring*, 1927; *The Manxman*, 1928; *Rich and Strange*, 1931; *Secret Agent*, 1935; *Notorious*, 1946; *Under Capricorn*, 1948; *Dial M for Murder*, 1953; *North by Northwest*, 1958; *Mrs. Bixby and the Colonel's Coat* (tv), 1960.

Claude L. McDonnell: *Downhill*, 1927; *Easy Virtue*, 1927. **Vogel in kooi:** *Sabotage*, 1936; *Psycho*, 1960; *The Birds*, 1962.

Tallulah Bankhead: *Lifeboat*, 1943.

April-mei 1923

- *Woman to Woman*, opgenomen in Islington, is de eerste film in coproductie met Michael Balcon. Hij wordt gemaakt door Graham Cutts, met actrice Betty Compson. Hitchcock zorgt voor de aanpassing van het toneelstuk, de decors en assistentie bij de regie: 'Het is de eerste film die ik echt heb opgepakt.' Zodanig dat hij regieassistente (*continuity girl*) en cutter (*film joiner*) Alma Reville inhuurt die hij eerder heeft opgemerkt en die net haar baan in Islington kwijt is. Samen maken ze van 1923 tot 1925 vijf films met Cutts.

- Om *Woman to Woman* voor te bereiden, gaat Hitchcock voor het eerst naar Parijs: hij gaat naar de mis in de kerk La Madeleine en bezoekt de Moulin Rouge om de architectuur van het beroemde cabaret te bestuderen en er een replica van te maken in de film. **Betty Compson:** *Mr. & Mrs. Smith*, 1940.

Voorjaar 1924

- Michael Balcon richt Gainsborough Pictures op en neemt de studio in Islington over. Hij produceert *The Passionate Adventure*, gemaakt door Graham Cutts, met Lillian Hall-Davis, waarvan Hitchcock een van de scenarioschrijvers is. Tijdens de intrige steekt de heldin een mes in de rug van de 'slechterik', een visuele verrassing en een schok met een steekwapen waarvan de toekomstige regisseur zijn specialiteit zal maken.

Lillian Hall-Davis: *The Ring*, 1927; *The Farmer's Wife*, 1927.

Steekwapen: *Blackmail*, 1929; *Sabotage*, 1936; *Dial M for Murder*, 1953; *Psycho*, 1960.

September-december 1924

- Na een coproductie-overeenkomst van Gainsborough Pictures en UFA (Erich Pommer), een heel bekend Duits filmproductiebedrijf, gaan Alfred Hitchcock en Alma Reville naar Babelsberg, een voorstad van Berlijn, om de nieuwe film van Graham Cutts voor te bereiden: *The Blackguard*, met Bernhard Goetzke in een van de hoofdrollen. De jonge scenarioschrijver en assistent-regisseur is ook verantwoor-

Alfred Hitchcock, begin jaren twintig.

BRITISH INTERNATIONAL PICTURES, LTD.
Present

EDEN PHILLPOTT'S Record Breaking Stage Success

THE FARMER'S WIFE

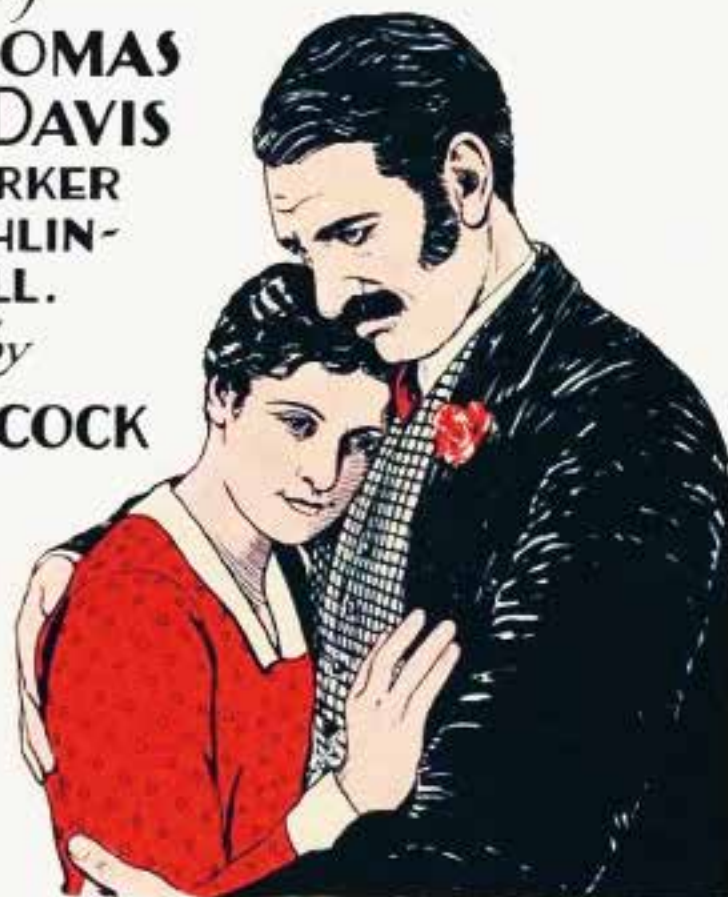
Featuring

JAMESON THOMAS
LILIAN HALL-DAVIS

GORDON HARKER
GIBB McLAUGHLIN-
MAUD GILL.

Directed by

ALFRED HITCHCOCK

WARDOUR

Head Office - 173 Wardour Street, London W.1.

The Farmer's Wife

1927

 Groot-Brittannië

 1 u 47
(21 beelden per seconde)

 Zwart-wit

 Stom

 1.33 : 1

Opnameperiode: **van oktober tot december 1927**
Releasedatum Groot-Brittannië: **2 maart 1928**

HET VERHAAL

Productie:
British International Pictures
Producent: **John Maxwell**

Naar een roman en theaterstuk van Eden Phillpotts, *Widcombe Fair* (1913) en *The Farmer's Wife* (voor het eerst uitgevoerd in Londen in 1924)
Scenario: **Eliot Stannard**
Director of photography: **Jack E. Cox**
Regieassistent: **Frank Mills**
Artdirector: **C. Wilfred Arnold**
Montage: **Alfred Booth**

Rolverdeling: **Jameson Thomas (Samuel Sweetland), Lillian Hall-Davis (Araminta Dench), Gordon Harker (Churdles Ash), Gibb McLaughlin (Henry Coaker), Maud Gill (Thirza Tapper), Louie Pounds (Louisa Windeatt), Olga Slade (Mary Hearn), Ruth Maitland (Mercy Bassett), Antonia Brough (Susan), Haward Watts (Dick Coaker), Mollie Ellis (Sibley Sweetland)...**

Wanneer zijn dochter is getrouwd, besluit Samuel Sweetland, een welvarende boer, een einde te maken aan zijn vijf jaar als weduwnaar. Samen met zijn huishoudster Araminta Dench, bijgenaamd Minta, maakt hij een lijst van ongehuwde vrouwen om het hof te maken. Sweetland gaat eerst naar Louisa Windeatt, een weduwe die zijn avances afwimpelt om onafhankelijk te blijven. Vervolgens richt de boer zich op de verlegen en nerveuze Thirza Tapper, die bijna flauwvalt als ze zijn aanzoek krijgt en hem laat weten dat ze geen man in haar leven nodig heeft. Dan is het de beurt aan Mary Hearn die, verrassing, in lachen uitbarst omdat ze de man te oud voor haar vindt. Geërgerd spreekt de weduwnaar scherpe woorden tot haar waarop de jonge vrouw hysterisch wordt. Sweetland doet nog een laatste poging bij Mercy Bassett, een serveerster, maar hij wordt weer afgewezen. Alleen en radeloos krijgt de boer een openbaring en krijgt tot slot belangstelling voor Minta: zijn trouwe en toegewijde huishoudster lijkt hem de ideale vrouw. Hoewel Thirza Tapper en Mary Hearn van mening veranderen, blijft de boer bij zijn keuze. Minta aanvaardt het huwelijksaanzoek. Sweetland stelt enkele vrienden die bij hem zijn voor om een toast uit te brengen op zijn toekomstige verbintenis, terwijl juffrouw Hearn opnieuw een zenuwinzinking krijgt.

‘Bier drinken is minder gevaarlijk dan hofmakerij.’

Churdles Ash (Gordon Harker), in *The Farmer's Wife*

het echtpaar zich gesteld tijdens de schipbreuk. Emily en Fred vallen elkaar in de armen en hun nieuwe verbintenis lijkt definitief bezegeld als ze, tot hun stomme verbazing, getuige zijn van de bevalling van een jonge Chinese vrouw, een wonderbaarlijke gebeurtenis te midden van de verschrikkingen van de jonk vol piraten. Alma en Alfred Hitchcock refereren hiermee ongetwijfeld aan de transformatie van hun huwelijk na de geboorte van hun enige dochter, Patricia, die op dat moment 3 jaar is.

Ontevredenheid over werk

In deze enerzijds dromerige (geluk is vanaf het begin van de film een kwestie van toeval) en anderzijds volledig in de realiteit verankerde *coming of age* is de ontevredenheid van de hoofdpersoon over zijn werk, die een echo is van Hitchcock zelf, nog een autobiografische toets.

De regisseur voelt zich steeds meer beperkt door BIP, waarvan de bazen hardnekkig vasthouden aan het hem laten bewerken van stoffige toneelstukken tussen de ambitieuze films door. Het conflict wordt nog verergerd door het gebrek aan succes van *Rich and Strange*, een project waar de directie al nooit achter stond. De situatie van Hitchcock binnen het bedrijf, waarvan hij toch de sterregisseur is, wordt daardoor precair.

De zaken worden nog niet veel beter met de verrassende behandeling die hij loslaat op de volgende speelfilm: *Number Seventeen*.

Waar is Hitchcock?

Hoewel Hitchcock nergens verschijnt in *Rich and Strange*, heeft hij in een scène gespeeld die eruit geknipt is bij de montage: aan het eind van hun reis ontmoeten de Hills de cineast in een bar en vertellen hem hun verhaal. Ironisch genoeg zegt deze dat hij geen film ziet in dit verhaal. Als deze scène niet gesneuveld was, zou het de enige rol met tekst zijn geweest van Hitchcock.

Op de verhoging Alfred Hitchcock (de man met de hoed) die de eerste scène voor *Rich and Strange* regisseert.

een vrouw, die zich voorstelt als een internationale spion die haar diensten verkoopt aan Groot-Brittannië.

De rol wordt vertolkt door Lucie Mannheim, een Duitse actrice die zich tot de Engelse cinema heeft bekeerd nadat ze het nazisme is ontvlucht. Dankzij haar accent wordt de suggestie sterker dat de leden van het vijandelijke netwerk personen uit het Derde Rijk zijn, zonder dat dit met zoveel woorden wordt gezegd.

Smakelijke stijl

Het grote verschil tussen boek en film zit hem in de creatie van het personage Pamela, een jonge vrouw met een sterk karakter die tweemaal de weg kruist van Hannay. Ze wedijveren voortdurend met elkaar in smakelijk verbale duels, terwijl de kijker voelt dat ze intussen langzaam verliefd op elkaar worden; deze stijl is een van de voornaamste charmes van *The 39 Steps*. Om dit twistzieke koppel te spelen doen Hitchcock en zijn producenten een beroep op Madeleine Carroll en Robert Donat, twee Engelse acteurs die al de voorpagina's sieren met hun Hollywoodfilms, in de hoop de export van Britse speelfilms naar de VS te bevorderen – volgens dezelfde

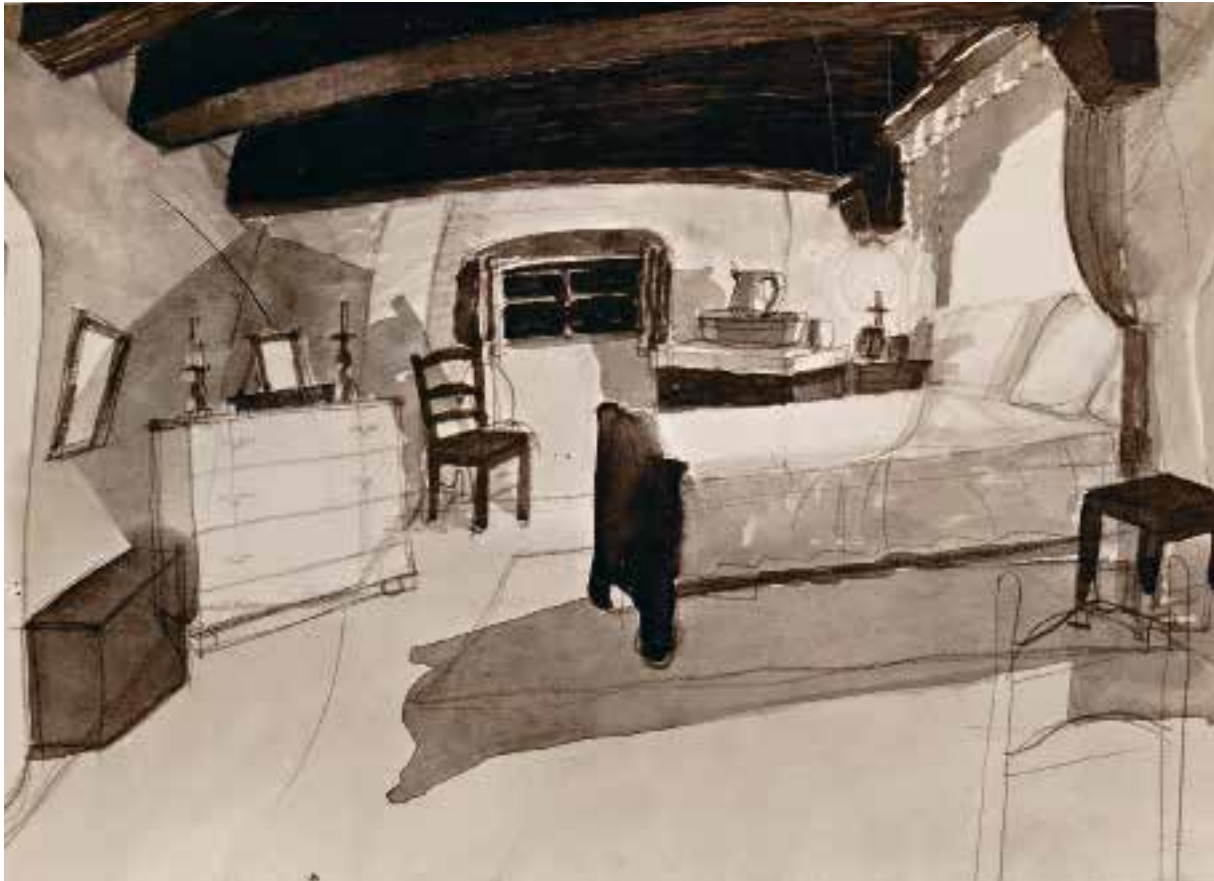
logica wordt Hannay van Zuid-Afrikaans in het boek tot Canadees op het scherm, zonder twijfel opdat de Noord-Amerikaanse toeschouwers zich beter kunnen identificeren met hem.

Het model van de Hitchcock-blondine

De regisseur herhaalt vaak dat Madeleine Carroll model heeft gestaan voor de 'Hitchcock-blondine'. Een niet gering compliment, maar toch laat de regisseur geen gelegenheid onbenut om zijn actrice uit

39 stappen, treden, ...?

De titel van de roman refereert aan een concreet detail: het aantal treden van een trap die naar een afgelegen baai leidt, waar een spionnenboot voor anker moet gaan. In de film is de titel simpelweg de naam van het spionagenetwerk. Ander verschil: de plot van het boek speelt aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog, terwijl het in de speelfilm twintig jaar later plaatsvindt, in de periode van de opnamen.

Een decor van Albert Whitlock (links), naar een schets van Oscar Friedrich Werndorff.

balans te brengen. Vanaf hun eerste gesprek verrast hij haar door haar te vragen haar acteermaniertjes achterwege te laten en meer uitdrukking te geven aan de levendige, spontane persoonlijkheid die hij in haar ziet. Bovendien plaatst het scenario het personage van Pamela in situaties die zeer gedurfd zijn voor die tijd. Haar kennismaking met Hannay is dat hij, opgejaagd door de politie, haar stevig omhelst om de waakzame politieagenten om de tuin te leiden door zich voor te doen als haar verloofde. Verontwaardigd geeft ze hem aan, zoals ze later nogmaals zal doen. Maar deze keer blijken de zogenaamde politieagenten de huurmoordenaars van de '39 Steps'. Hannay slaagt erin te vluchten... en hij sleept Pamela mee, aan wie hij intussen vastgeketend is met handboeien. Het tweetal vindt een schuilplek in een kamer in een herberg, waar ze zo goed en zo kwaad als dat gaat moeten samenleven: de handboeien roepen zowel het beeld op van een verleidingsspel als van het lastige gevoel om zo dicht op elkaar te zitten. Hitchcock speelt in feite met de seksuele symboliek van de handboeien, die hij in een beroemde scène in *The Lodger* (1926) voor het eerst gebruikt.

De echte Mr Memory

In meerdere gesprekken laat scenarioschrijver Charles Bennett weten dat hij Mr Memory gecreëerd heeft. Maar hij is geïnspireerd op een echte persoon, Datas, die zijn naam ontleende aan zijn vermogen om data te onthouden. Hitchcock heeft hem zien optreden toen hij klein was en herinnert zich een grap aan het eind van diens act. Een handlanger die in het publiek zat, vroeg hem op welke datum Goede Vrijdag op een dinsdag was gevallen. Datas antwoordde dat een paard met de naam Goede Vrijdag ('Good Friday') tijdens een wedstrijd was gevallen, op dinsdag 2 juni 1874!

Een gigantisch decor

Hitchcock laat een enorm decor bouwen in de Paramount studio's, van 56 meter lang, 11 meter breed en 12 meter hoog. Bij de graafwerkzaamheden voor de fundamente stuiten de arbeiders zelfs op water... Er komen 31 appartementen, waarvan 12 volledig gemeubileerd zijn. Hitchcock wil dat alle bewoonbare appartementen worden voorzien van stromend water en elektriciteit. Productieleider 'Doc' Erickson wordt naar New York gestuurd door artdirector MacMillan Johnson om daar foto's te maken van drie binnenplaatsen in Greenwich Village op verschillende momenten op de dag. Ook laat Alfred Hitchcock er de straatgeluiden opnemen, om de sfeer tijdens de opnamen in de studio zo realistisch mogelijk te maken.

De belichting: een ware uitdaging

Er worden duizend enorme booglampen gebruikt om het zonlicht na te bootsen, en nog eens tweeduizend projectoren zorgen voor extra belichting. Het belichten van een decor van dit formaat kost Robert Burks de nodige hoofdbreken. Hij zal de film beschouwen als de grootste uitdaging van zijn leven. 'Ons grootste probleem was het scherp krijgen van de voorgrond. Probeer je eens voor te stellen hoe je scènes in beeld moet brengen waarin de acteurs op nog geen 70 voet [20 meter] van de camera staan. [...] Op de set stond een console met schakelaar die leek op het grootste orgel ooit.' Er worden in totaal drie soorten belichting gebruikt, voor scènes overdag, 's nachts en in de schemering. 'Het probleem was om

De gigantische filmset.

precies die belichting te vinden die zorgde voor voldoende licht binnen in de appartementen, zodat de actie daarbinnen te zien was, maar ook weer niet zoveel dat het leek of de lampen erin brandden.¹³ De assistent van Burks vertrouwt hem toe dat het de eerste keer in zijn carrière is dat hij een acteur moet filmen die hem op 50 à 51 voet (15,2 à 15,5 meter) passeert.

Ondanks de omvangrijke apparatuur verlopen de opnamen harmonieus. James Stewart: 'Het decor en elk deel van de film waren zo goed doordacht, en Hitchcock voelde zich zo content met alle medewerking, dat we allemaal in het succes geloofden.'¹

Muziek door de situatie gedictieerd

Voor de muziek vraagt Hitchcock wederom Franz Waxman, met wie hij al drie keer eerder heeft gewerkt. Waxman gebruikt vrijwel alleen muziek als de situatie dat dicteert (bijvoorbeeld in de vorm van een radio die aanstaat in de appartement of een pianist die oefent). Hij gebruikt de songs *That's Amore* (het pasgetrouwde stel dat thuis komt) en *To See You Is to Love You* (Miss Lonelyhearts) uit het repertoire waarvan Paramount de rechten bezit.

Saul Bass, storyboard van *Psycho*

Waar is Hitchcock?

Aan het begin van de film, vlak voordat Melanie (Tippi Hedren) de dierenwinkel in San Francisco in gaat, komt Hitchcock naar buiten. Hij heeft twee witte honden van het ras Sealyhamterriër aan de lijn die ook in het echt van hem zijn en Geoffrey en Stanley heten.

richt de cineast zich tot het publiek door met ironie te verwijzen naar de slechte behandeling van onschuldige vogels door de mens. Maar deze afleidingsmanoeuvres nemen de gevreesde reactie niet weg: de meeste Amerikaanse recensenten en kijkers verwijten de film dat deze de aanvallen niet verklaart. Het werk krijgt zijn samenhang wel op een ander vlak, waarbij de afzonderlijke angsten van de personages worden gekoppeld aan de angst voor de aanvallen van de vogels via een verhalend systeem. Bijvoorbeeld wanneer Melanie Mitch ontmoet, laat ze onhandig een stel papegaaien uit hun kooi ontsnappen. De jongeman zegt haar dan dat ze zelf in een gouden kooi leeft, waarmee hij verwijst naar haar leven als verwende erfgename. Later wordt de metafoor concreet, maar dan omgekeerd, wanneer Melanie een kleine telefooncel in moet vluchten om te ontkomen aan de pikkende snavels van boze vogels.

Een metafysisch gevaar

Aan het einde van de film heeft een veranderde Melanie verantwoordelijkheidsgevoel gekregen. Ze is gewond en wordt getroost door de moeder van Mitch, die minder bezitterig is geworden tegenover haar zoon: hier begint de verlossing van de vreselijke moeders van Hitchcock, die wordt voortgezet in *Marnie* (1964). Maar deze oplossing is onzeker vanwege de sombere noot die Hitchcock er aan het einde in stopt. In zijn hele carrière laat hij zijn helden nooit sterven, maar *The Birds* zou de uitzondering kunnen zijn. Melanie en de Brenners leven weliswaar nog in het laatste shot, maar het einde suggereert dat de dodelijke vogels de aarde zullen overspoelen. Uiteindelijk gaat de film dus over het onvermogen van de mens tegenover de oncontroleerbare macht van het universum die hier wordt vertegenwoordigd door een onverklaarde dreiging van bijna metafysische aard. Hitchcock wil opvallend genoeg niet dat in het laatste beeld de woorden 'The End' verschijnen.

Hitchcock. De achternaam volstaat. Alfred Hitchcock is een van de meest productieve en inventieve grootmeesters in de wereld van de film. Een geheel eigen, onvervalste stijl die doorsijpelde in zowel zijn werk op het witte doek als op de televisie. *Psycho*, *Rear Window*, *Vertigo*. *Strangers on a Train*, *The Birds*, *North by Northwest*. Zijn invloed op de popcultuur is onnavolgbaar.

Als schakel in een tijdperk van grote ontwikkelingen in de kunstvorm – van stomme film naar film met geluid, van zwartwit naar fullcolour, van de studio's in Londen naar de Hollywoodstudio's – heeft hij generaties van regisseurs beïnvloed: Truffaut, Scorsese, De Palma, Fincher, en nog vele anderen.

In *Hitchcock compleet* wordt het integrale oeuvre van de briljante bolleboos vanuit de verschillende kanten van het filmproces belicht. Van productie, casting en distributie tot de ontvangst in de pers en door het grote publiek. Aangevuld met veelzeggende én meer obscure details, anekdotes en achtergrondverhalen die duidelijk maken hoe geniaal deze cinemavernieuwer precies geweest is.

Met onder andere:

- Onuitgegeven zaken: films die niet werden afgerond of zelfs verloren zijn geraakt.
- Buitengewoon beeldmateriaal: storyboards, stills, foto's van de set, affiches en promotiemateriaal
- De meester op de achtergrond: de cameo's van Hitchcock, een van zijn handelsmerken, zijn verzameld.
- Obsessies van een filmmaker: technische trademarks en terugkerende thema's en motieven.
- Achter de schermen: geheimen van de set, smakelijke anekdotes en analyses van een zelfgecreëerde mythologie.

